

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 329.

Tolvte Session.

78de Møde.

Freedagen den 11te Januar Kl. 1.

(Fortsat.)

R. Pedersen: I Anledning af, hvad den ærebe Minister udtalte, kunde det maaffee synes, at jeg kunde finde mig foranlediget til at tage mine Forslag tilbage. Jeg kan imidlertid endnu ikke gjøre det. For det Første kan jeg ikke antage, at den ærebe Minister kan have Noget imod de Commissioner, som her ere foreslaaede. Jeg kan ikke see, at det, om de, der ere disse Tiender, ere een, to eller tre Mænd, skulde i nogensomhelst Henseende være til Hinder for, at Commissionerne kunne blive, som de her ere foreslaaede. Der vil jo ikke være det Allermindste til Hinder for, at disse To, Tre, Fire eller hvormange de nu ere, kunne forene sig om at vælge en Mand, naar hele Sognets Beboere kunne forene sig om at vælge en anden. Der er jo, som jeg har udtalt, kun den nødvendige Forandring, der maa indtræde i Forslaget til 3die Behandling, med Hensyn til Ordet „Præsten“, saa at jeg ikke kan see, at der er nogen Opfordring for mig til at tage Forslaget tilbage, da jeg ikke troer, at det kan affstedkomme den allermindste Ulempe.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Det vilde være det første Tillidsvotum, som Folkethinget gav den geistlige Stand, hvis det vedtog den ærebe Rigsdagsmands Forslag; thi Præsten vil da komme til at udnevne et Medlem, der skulde

foretage denne Skjønnsforretning, ikke alene paa sine egne Vegne, men ogsaa paa de Andres Vegne, der vare Giere af Dvægtienden, f. Ex. tillige paa Skolevæsenets Vegne; han vilde altsaa blive betragtet som repræsenterende saavel Skolevæsenet som de andre Besiddere af Dvægtienden. Nu vil jeg villig indrømme, at jeg troer, at man meget trygt kan gjøre det, og hvis Forslaget skulde blive vedtaget, vil jeg tage imod det som en Anerkjendelse af, at man ogsaa i denne Retning, ved Ud nævnelser af saadanne Forretningsmænd, kan have den samme fulde Tillid til den geistlige Stand som i alle andre Henseender; men jeg vil ikke finde det stemmende overeens med de almindelige Regler, som man følger ved Ud nævnelser af saadanne Mænd, og kan derfor ikke tilraade Forslagets Antagelse. Enten maa man lade de interesserede Parter selv ud nævne deres Mænd eller ogsaa en Mjndighed, som staaer over de interesserede Parter. Den ærebe Rigsdagsmand har valgt det, at lade de interesserede Parter ud nævne dem, men han har ikke taget alle de interesserede Parter med, men kun den ene Part, det er det Betænkkelige derved.

R. Pedersen: Som mit Forslag nu er, er der ganske vist kun taget Hensyn til den ene Person: Præsten, hvilket er en naturlig Følge af, at Lovforslaget kun omtaler Præsten; men jeg har jo udtrykkelig udtalt, at en Forandring, hvis mit Forslag bliver vedtaget, naturlig maa fremkomme ved 3die Behandling, og at der foruden Præsten maa tages Hensyn til alle de Andre, saaledes at hvor der er flere Personer, Skolelæreren eller hvem det nu er, de da